

Lovforslag nr. L 22. Fremsat den 3. oktober 1996 af justitsministeren (Bjørn Westh)

Forslag

til

Lov om forbud mod ophold i bestemte ejendomme

§ 1. Politiet kan forbyde en person at opholde sig i en bestemt ejendom, hvis

- 1) ejendommen tjener som tilholdssted for en gruppe, som den pågældende person tilhører eller har tilknytning til, og
- 2) den pågældendes tilstedeværelse i ejendommen og omstændighederne i øvrigt skønnes at indebære risiko for angreb, der vil være til fare for personer, der bor eller befinder sig i nærheden af ejendommen.

Stk. 2. Politiet kan forbyde enhver person adgang til en bestemt ejendom, hvis der skønnes at være betydelig risiko for et angreb som nævnt i stk. 1, nr. 2. Forbud tilkendes gives ved skiltning.

Stk. 3. Forbud nedlægges for et bestemt tidsrum eller indtil videre.

Stk. 4. Politiet skal ophæve et forbud efter stk. 1 og 2, når den risiko for angreb, der gav anledning til forbudet, ikke længere foreligger. Det gælder, selv om forbudet er meddelt for et bestemt tidsrum.

§ 2. Overtrædelse af forbud udstedt i medfør af § 1, stk. 1 og 2, straffes med fængsel indtil 2 år.

§ 3. Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 4. Forslag om revision af loven fremsættes for Folketinget senest i folketingsåret 1998-99.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrunden for lovforslaget

I det forløbne år har der i Danmark – og det øvrige Norden – været, hvad man med rette kan betegne som en rockerkrig mellem Hells Angels og Bandidos.

Der er blevet begået drab og adskillige drabsforsøg på medlemmer af eller personer med tilknytning til disse grupper. Rockerborge er blevet angrebet med automatvåben og raketter, og der har været flere bilbomber. Angrebene har fundet sted i tæt bebyggede boligområder ikke alene i de store byer som København, Ålborg og Roskilde, men også andre steder i landet. Disse angreb har med rette skabt frygt og utryghed i befolkningen, og det er et rent tilfælde, at helt uskyldige borgere ikke er kommet alvorligt til skade.

Politiet gør en stor indsats for at bekæmpe denne grove form for kriminalitet. Store politistyrker er sat ind i kampen, og det har også bl.a. ført til beslaglæggelse af mange våben, ligesom flere rockere er blevet varetægtsfængslet.

Der er under Rigspolitechefens ledelse nedsat en styregruppe, der kan koordinere politiets indsats, og senest er der blevet etableret en såkaldt Rocker Task Force. Denne særlige efterforskningsgruppe har til opgave at forbedre mulighederne for effektivt og sammenhængende at bistå politikredsene i efterforskningen af den alvorlige rockerrelaterede volds-kriminalitet. Samtidig er politikredsene blevet anmodet om at iværksætte intensiveret overvågning af rockertilholdssteder (rockerborge) samt at overveje, hvilke foranstaltninger der lokalt kan iværksættes med henblik på en øget tryghed og sikkerhed for borgerne.

Herudover kan det nævnes, at Rigspolitechefen inden for rammerne af Europols Narkotikaenhed (EDU) har taget initiativ til et strategisk og operativt analyseprojekt, som skal kortlægge udbredelsen af rockergrupperne Hells Angels og Bandidos, herunder gruppernes opbygning, struktur, internationale kontakter og involvering i organiseret kriminalitet.

Projektet forventes at være operativt i begyndelsen af 1997.

Kommunernes Landsforening er i gang med en undersøgelse af, hvor mange kommuner der aktuelt er berørt af problemerne, og hvorledes disse opleves. Endvidere har Overborgmesteren i København, flere andre borgmestre og beboergrupper rettet henvendelse til regeringen og givet udtryk for, at forholdene for befolkningen er uholdbare.

Sammenfattende må det konstateres, at situationen i dag er den, at der ikke med den eksisterende straffelovgivning og anden lovgivning, herunder lejeloven, her og nu kan gribes mere effektivt ind for at beskytte befolkningen mod at blive ofre i forbindelse med alvorlige og farlige angreb på de ejendomme, hvor rockerne holder til.

Regeringen har derfor fundet det nødvendigt at fremsætte dette lovforslag, der har til formål at bidrage til, at risikoen for alvorlig personskade i forbindelse med navnlig angreb på rockerborge i tæt bebyggede områder umiddelbart kan nedbringes.

Regeringen vil i øvrigt senere fremsætte et omfattende lovforslag, som på en lang række områder vil forbedre politiets muligheder for at bekæmpe rockerkriminaliteten og den øvrige organiserede kriminalitet.

2. Hovedpunkter i lovforslaget

2.1. Indledningsvis fremhæves, at anvendelsesområdet for de foreslåede regler, således som forholdene er i dag, er begrænset til medlemmer af rockergrupper eller personer med tilknytning hertil. Bestemmelserne vil kun kunne anvendes overfor andre persongrupper, såfremt de pågældende grupper er involveret i indbyrdes (gensidigt) opgør, hvor der på begge sider må antages at blive anvendt våben, sprængstoffer m.v., der er til fare for naboer og andre, der færdes i nærheden af de pågældende ejendomme.

Reglerne vil således ikke kunne anvendes i forhold til f.eks. foreninger eller grupper, selv om det må befrygtes, at andre grupper vil forsøge med voldelige midler at forhindre afholdelsen af den pågældende forenings eller gruppes aktiviteter.

2.2. Lovforslaget indeholder hjemmel for politiet til at nedlægge forbud mod ophold i bestemte ejendomme. Der sigtes navnlig til de såkaldte rockerborger, der kan være egnede angrebsmål bl.a. i kraft af, at der regelmæssigt er flere medlemmer af den pågældende rockergruppe til stede på samme tid.

Udgangspunktet er, at forbud pålægges enkeltpersoner individuelt. Betingelserne er, at der er tale om en ejendom, der tjener som tilholdssted for den gruppe, som den pågældende person tilhører eller har tilknytning til, og at den pågældendes tilstedeværelse i ejendommen og omstændighederne i øvrigt skønnes at indebære risiko for angreb, der vil være til fare for personer, der bor eller befinder sig i nærheden af ejendommen.

Der kan forekomme tilfælde, hvor det, f.eks. af tidsmæssige grunde, ikke er muligt at meddele individuelle forbud. Der kan også tænkes tilfælde, hvor der er behov for at nedlægge forbud mod adgang til en ejendom, der ikke tjener som tilholdssted for gruppen. På den baggrund indeholder lovforslaget endvidere hjemmel til at meddele et generelt forbud mod adgang til en bestemt ejendom, der således ikke nødvendigvis har karakter af tilholdssted i den nævnte forstand. Betingelsen er her, at der er betydelig risiko for angreb af den ovennævnte karakter.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Overtrædelse af forbud straffes med fængsel indtil 2 år.

2.3. Sager om nedlæggelse af forbud vil være omfattet af de almindelige forvaltningsprocessuelle regler i forvaltningsloven. Det betyder, at den, der er part i sagen, som udgangspunkt har krav på partsaktindsigt, partshøring, begrundelse m.v.

Oplysninger i forbudssagen vil imidlertid efter bestemmelsen i forvaltningslovens § 15 kunne undtages fra aktindsigt i det omfang, partens interesse i at kunne benytte kendskab til sagens dokumenter findes at burde vige for afgørende hensyn til offentlige interesser. Det kan f.eks. være nødvendigt at tilbageholde oplysninger af hensyn til forebyggelse, opklaring og forfølgning af lovovertrædelser, jf. § 15, stk. 1, nr. 3. Har politiet konkrete oplysninger om rivaliserende gruppers angrebsplaner, vil disse oplysninger kunne tilbageholdes, hvis udlevering f.eks. vil kunne føre til en optrapping af konflikten mellem grupperne eller afsløre politiets efterforskning.

Er en oplysning undtaget fra partsaktindsigt, vil begrundelsen for afgørelsen kunne begrænses i samme omfang, jf. lovens § 24, stk. 3, og der vil ikke skulle partshøres over oplysningen, jf. lovens § 19, stk. 2, nr. 4. Der skal – uanset oplysningernes karakter – heller ikke partshøres i hastende tilfælde som

nævnt i § 19, stk. 2, nr. 3, hvor partens interesse i, at sagens afgørelse udsættes, findes at burde vige for de offentlige eller private interesser, der taler imod en sådan udsættelse.

Det må antages, at de særlige undtagelsesbestemmelser i forvaltningsloven hyppigt vil kunne finde anvendelse i sager om nedlæggelse af forbud efter denne lov. Dette skyldes, at de oplysninger, der indgår i disse sager, ofte vil være af en sådan karakter, at de ikke uden betydelige skadevirkninger vil kunne udleveres, ligesom det i visse tilfælde af tidsmæssige grunde ikke vil være praktisk muligt at gennemføre partshøring. I de tilfælde, hvor partshøring skal foretages, vil den ske mundtligt. Der henvises i øvrigt herom til bemærkningerne til § 1, stk. 1 og 2, hvor fremgangsmåden ved meddelelse af forbud er nærmere beskrevet.

For at forbud kan få den tilsigtede virkning, bør politiet sikre, at offentligheden får kendskab til de nedlagte forbud, dog således at navnene på de pågældende personer ikke offentliggøres.

2.4. Et forbud kan påklages til Justitsministeriet, ligesom det kan indbringes for domstolene efter grundlovens § 63. Efter denne bestemmelse kan domstolene påkende ethvert spørgsmål om øvrighedsmyndighedens grænser. Hverken klage til Justitsministeriet eller indbringelse for domstolene vil have opsættende virkning. Spørgsmålet om lovligheden af et nedlagt forbud vil også kunne efterprøves under en straffesag om overtrædelse af forbudet.

3. Tilholdsbestemmelser i anden lovgivning

Der findes flere steder i lovgivningen regler, der giver mulighed for at give personer forbud mod at opholde sig i bestemte ejendomme.

Som eksempel kan nævnes bestemmelsen i § 31 i lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. Efter denne bestemmelse kan politiet under visse betingelser forbyde personer at opholde sig som gæster i bestemte virksomheder.

Som et andet eksempel kan nævnes kondemneringsreglerne i lov om byfornyelse og boligforbedring. Efter lovens § 73, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen i tilfælde, hvor en ejendoms benyttelse skønnes at være forbundet med sundhedsfare eller brandfare, nedlægge forbud mod benyttelse af ejendommen eller en del af denne til boelse eller ophold for mennesker.

Endvidere kan nævnes bestemmelserne i beredskabslovens § 41, hvorefter enhver bl.a. har pligt til at overholde afspærringer og efterkomme politiets eller redningsberedskabets opfordring til at forlade det afspærrede område eller vejene hertil. Enhver skal ved ordre om evakuering inden for de givne fri-

ster forlade opholdsstedet og begive sig ad de anviste veje til de udpegede indkvarteringsområder.

Herudover indebærer den almindelige tilholdsbestemmelse i straffelovens § 265, at en person under visse omstændigheder kan forbydes at indfinde sig på bestemte steder.

4. Forholdet til grundloven og Den europæiske Menneskerettighedskonvention m.v.

4.1. Et forbud mod adgang til og ophold i en ejendom, som et eller flere medlemmer af en rockergroupe f.eks. ejer eller lejer, indebærer et indgreb i de pågældendes mulighed for at benytte ejendommen som hidtil.

Det vil kunne anføres, at en vedtagelse af loven vil muliggøre indgreb i en bestående råden, som lovligt er etableret under den hidtidige retstilstand, og at et forbud derfor vil kunne gribe ind i en retsposition, der er beskyttet af grundlovens § 73 om ekspropriation.

Retten til at være sammen med andre på et fælles tilholdssted kan imidlertid ikke i sig selv antages at være en rettighed, der er beskyttet af grundlovens § 73.

I det omfang, et forbud indebærer indgreb i et gode, der er beskyttet af grundlovens § 73, f.eks. en ejendomsret eller en lejeret, vil de fareafværgelses- og beskyttelseshensyn, der ligger bag lovforslaget, tale imod, at et forbud har karakter af ejendomsafståelse i grundlovens forstand.

Det kan imidlertid næppe på forhånd helt udelukkes, at et forbud under særlige omstændigheder økonomisk kan ramme så intensivt, at der uanset det angivne formål er tale om afståelse af ejendom, jf. grundlovens § 73. Det må bero på en konkret vurdering, om der i det enkelte tilfælde foreligger ekspropriation. I vurderingen vil bl.a. indgå forbudets tidsmæssige udstrækning. Er indgrebet ekspropriativt, vil den pågældende have krav på erstatning. Kan der ikke opnås enighed herom, må spørgsmålet i givet fald indbringes for domstolene.

Der betales ikke i øvrigt erstatning som følge af nedlagte forbud.

4.2. Efter grundlovens § 79 har borgerne ret til uden forudgående tilladelse at forsamle sig ubevæbnede.

Med de foreslåede regler gribes der ikke ind over for forsamlings i traditionel forstand. Som anført ovenfor under pkt. 2.1. vil reglerne ikke kunne anvendes i forhold til møder arrangeret af f.eks. foreninger og grupper, selv om det må befrygtes, at andre grupper vil forsøge med voldelige midler at forhindre afholdelsen af de pågældende møder. Reglerne vil kun kunne anvendes, hvis der er tale om ind-

byrdes (gensidigt) opgør, hvor der på begge sider må antages at blive anvendt voldelige midler, herunder våben og sprængstoffer, der er til fare for udenforstående.

Det kan ikke udelukkes, at den samtidige tilstedeværelse af flere eller samtlige medlemmer af en rockergroupe i visse tilfælde også kan have karakter af en forsamling, der er omfattet af grundlovens beskyttelse af forsamlingsfriheden.

Den grundlovssikrede forsamlingsfrihed kan imidlertid ikke antages at være til hinder for, at der nedlægges forbud mod at mødes i bestemte ejendomme, når forbudet er begrundet i fareafværgelses- og beskyttelseshensyn i forhold til de omkringboende. Forbudet retter sig således ikke mod forsamlingen som sådan, og der gribes ikke ind i anledning af den meningstilkendegivelse, som forsamlingen måtte være udtryk for. De pågældende vil fortsat kunne mødes, blot det finder sted på en lokalitet, hvor der ikke foreligger den angivne fare.

Lovforslaget kan på den baggrund ikke antages at være i strid med grundlovens § 79.

4.3. Lovforslaget, der som anført indeholder hjemmel til under visse betingelser at meddele personer forbud mod at opholde sig i bestemte ejendomme, berører spørgsmål, der er reguleret i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Der henvises navnlig til artikel 8 om retten til privatliv, artikel 11 om forsamlingsfrihed, artikel 1 i 1. tillægsprotokol om ejendomsretten og artikel 2 i 4. tillægsprotokol om retten til frit at vælge opholdssted.

I tilfælde, hvor en medlemsstats lovgivning hjemler myndighederne helt eller delvis skønsmæssige beføjelser, foretager menneskerettighedsorganerne som udgangspunkt ikke en abstrakt prøvelse af, om lovgivningen er i overensstemmelse med konventionen. Det afgørende er, hvorledes beføjelserne anvendes i praksis.

Meddelelse af forbud efter lovforslagets bestemmelser vil efter omstændighederne indebære indgreb i rettigheder, der er beskyttet af de ovennævnte konventionsbestemmelser.

Beskyttelsen efter disse bestemmelser er imidlertid ikke absolut. Der kan – generelt sagt – gøres indgreb i de beskyttede rettigheder, såfremt indgrebet er foreskrevet ved lov og er nødvendigt i et demokratisk samfund til varetagelse af nærmere bestemte anerkendelsesværdige formål, herunder den offentlige tryghed og forebyggelse af forbrydelser.

Hovedformålet med lovforslaget er at beskytte befolkningen mod at blive ofre i forbindelse med alvorlige og farlige angreb på de ejendomme, hvor rockerne holder til. Det er et formål, som efter konventionen

nen kan berettigede begrænsninger i de nævnte rettigheder.

Under hensyn til det om baggrunden for lovforslaget anførte, herunder at det ikke har været muligt gennem en intensiv politiindsats at bringe angrebene til ophør, må nedlæggelse af et forbud efter de i den foreslåede lov angivne betingelser anses for et nødvendigt og berettiget indgreb for at yde befolkningen tilstrækkelig beskyttelse.

De indgreb, der med hjemmel i de foreslåede regler kan foretages, kan på den baggrund ikke antages at være i strid med menneskerettighedskonventionen m.v.

5. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser m.v.

Som anført under pkt. 4.1. kan det ikke udelukkes, at forbud mod ophold i en bestemt ejendom under særlige omstændigheder økonomisk kan ramme så intensivt, at der er tale om afståelse af ejendom. I så fald vil den pågældende have krav på erstatning fra det offentlige, jf. grundlovens § 73.

Det er ikke muligt at foretage en nærmere opgørelse af størrelsen af sådanne eventuelle fremtidige erstatningsbeløb. Erstatningerne forudsættes i givet fald afholdt som en lovbunden udgift under politiets konto 11.23.01.20. Erstatninger.

En gennemførelse af lovforslaget skønnes ikke i øvrigt samlet at kræve yderligere ressourcer.

Forslaget har endvidere ikke miljømæssige eller erhvervsøkonomiske konsekvenser og indeholder ikke EU-retlige aspekter.

6. Orientering om lovforslaget

Lovforslaget er samtidig med fremsættelsen sendt til:

Præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, Københavns Byret, retterne i Århus, Odense, Ålborg og Roskilde, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Politidirektøren i København, Foreningen af Politimestre i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, Dansk Politiforbund, Dansk Kriminalpolitiforening, Advokatrådet, Amtsrådsforeningen i Danmark, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune og Det Danske Center for Menneskerettigheder.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til stk. 1

Den første betingelse for nedlæggelse af forbud efter denne bestemmelse er, at der er tale om en ejendom, der tjener som tilholdssted for en rockergruppe, og som derfor mere permanent er udsat for en angrebsrisiko, jf. nr. 1. Der sigtes navnlig til de såkaldte rockerborge, herunder gårdarealer m.v. i tilknytning hertil. Bestemmelsen omfatter derimod ikke tilfælde, hvor rockere forsamlers sig udendørs, f.eks. i forbindelse med festivals, motorcykeloptog m.v. Det samme gælder for det enkelte medlems ophold i sit eget hjem, hvis dette ikke har karakter af en rockerborg. Anvendes et af medlemmernes private hjem som tilholdssted for andre medlemmer af gruppen, vil forbud imidlertid kunne nedlægges over for disse andre medlemmer.

Det er med den nævnte begrænsning vedrørende private hjem uden betydning, om de pågældende benytter ejendommen som fælles bopæl, eller om deres ophold i ejendommen er af mindre fast karakter. Det er også uden betydning, om de pågældende - enkeltvis eller eventuelt i fællesskab - står som ejere eller lejere af ejendommen.

Den anden betingelse for nedlæggelse af forbud er efter nr. 2, at den pågældendes tilstedeværelse og omstændighederne i øvrigt skønnes at indebære risiko for angreb, der vil være til fare for personer, som bor eller befinder sig i nærheden af ejendommen. Grundlaget for politiets vurdering af, om denne betingelse er opfyldt, vil dels være politiets almindelige kendskab til rockermiljøet, dels - og navnlig - de oplysninger, som politiet har om de øjeblikkelige forhold i rockerkredsene, f.eks. om andre nyligt gennemførte angreb eller lignende.

I vurderingen af, om farebetingelsen er opfyldt, må det bl.a. indgå, hvor tæt bebygget det pågældende område er, og hvor befærdet området omkring ejendommen er. Er der f.eks. tale om en afsides beliggende ejendom, vil betingelserne for at nedlægge forbud ikke være opfyldt.

I modsætning til den særlige bestemmelse i stk. 2 er der tale om en individuel forbudsordning. Forbud kan således kun nedlægges over for enkeltpersoner og kun over for personer, hvis tilstedeværelse i ejendommen sammenholdt med omstændighederne i øvrigt skønnes at indebære risiko for angreb. Der vil ikke kunne nedlægges forbud over for personer, hvis tilstedeværelse i ejendommen må antages at være uden betydning for, om der kan forventes iværksat et angreb. Personer, der har adgang til de pågældende

tilholdssteder, må dog normalt antages at have et sådant tilhørsforhold til den pågældende rockergruppe, at den her omhandlede betingelse for at nedlægge et forbud vil være opfyldt. Bestemmelsen vil således efter omstændighederne kunne anvendes til at give individuelle forbud til samtlige personer, der holder til i ejendommen.

Den person, der nedlægges forbud over for, skal ikke nødvendigvis selv tilhøre den rockergruppe, hvis tilholdssted forbudet vedrører. Det er tilstrækkeligt, at den pågældende har tilknytning til gruppen. Der kan f.eks. være tale om de såkaldte supporters m.v. Tilknytningen kan bestå i, at personen efter sin påklædning og rygmærker fremtræder som tilhørende rockermiljøet, eller at personen i øvrigt færdes til og fra ejendommen, jf. herved Østre Landsrets kendelse af 23. april 1996 vedrørende ransagning hos personer med tilknytning til rockerkredse.

Med ophold sigtes til enhver fysisk tilstedeværelse i den pågældende ejendom. Er forbud nedlagt, vil den blotte tilstedeværelse i ejendommen således indebære en overtrædelse af forbudet, selv om der er tale om et helt kortvarigt ophold. Et opholdsforbud er derfor tillige et adgangsforbud.

Det forudsættes, at der normalt fastsættes en frist for, hvornår et forbud skal efterkommes. Ved fastsættelsen af denne frist må der tages hensyn til de konkrete omstændigheder, herunder om de berørte rockere har deres bopæl i ejendommen.

Fremgangsmåden ved meddelelse af forbud efter stk. 1 vil normalt være den, at politiet opsøger den person, som forbud overvejes nedlagt overfor. Den pågældende gøres bekendt med sagen og får mulighed for at fremkomme med sine bemærkninger, inden der tages endelig stilling til, om forbud skal nedlægges. Nedlægges forbud, udleveres på stedet en skriftlig tilkendegivelse herom bl.a. med en begrundelse og oplysning om, at forbudet kan påklages til Justitsministeriet.

Til stk. 2

Den almindelige bestemmelse i stk. 1 vil ikke i alle tilfælde være tilstrækkelig til at beskytte de omkringboende m.v. Der kan f.eks. tænkes tilfælde, hvor risikoen for angreb er så akut, at det ikke er praktisk muligt at nedlægge individuelle forbud. Der kan også tænkes tilfælde, hvor der er behov for at kunne nedlægge forbud mod ophold i ejendomme, der ikke tjener som gruppens tilholdssted, og hvor betingelsen i stk. 1, nr. 1, derfor ikke er opfyldt.

På denne baggrund indeholder bestemmelsen i stk. 2 hjemmel til at udstede et generelt forbud mod adgang til bestemte ejendomme, som ikke nødven-

digvis har karakter af et rockertilholdssted. Bestemmelsen kan f.eks. anvendes i tilfælde, hvor et rockerarrangement henlægges til en bestemt ejendom. Der kan f.eks. være tale om en restaurant, et festlokale eller efter omstændighederne et afgrænset, udendørs areal (sportsplads eller lignende). Er der f.eks. tale om en restaurant, vil et forbud selvsagt ikke være til hinder for, at restauratøren har adgang til ejendommen.

Bestemmelsen vil også kunne anvendes i forhold til ejendomme, der tjener som tilholdssteder for medlemmer af rockergrupper. I disse tilfælde vil der ikke være noget til hinder for, at generelle forbud efter stk. 2 anvendes i kombination med individuelle forbud efter stk. 1.

Politiet skal skønne, at rockernes tilstedeværelse vil udgøre en betydelig risiko for, at rivaliserende rockergrupper vil iværksætte angreb mod den pågældende lokalitet.

Bestemmelsen omfatter den samme form for angreb som nævnt i stk. 1, nr. 2. Der henvises derfor til bemærkningerne til denne bestemmelse.

I modsætning til, hvad der gælder med hensyn til individuelle forbud efter stk. 1, bekendtgøres et generelt forbud efter stk. 2 på tydelig måde ved skiltning. Der udformes således i disse tilfælde ikke nogen skriftlig afgørelse til eventuelle parter. Dette indebærer, at bestemmelsen i forvaltningslovens § 22 om en samtidig skriftlig begrundelse ikke finder anvendelse.

Til stk. 3 og 4

Bestemmelserne regulerer den tidsmæssige udstrækning af et forbud efter stk. 1 og 2.

Forbud kan nedlægges for et bestemt tidsrum eller indtil videre. Det følger af almindelige principper, at politiet skal vælge den løsning, der er mindst indgribende i forhold til det formål, der søges opnået. Er det således, f.eks. fordi der antages at være tale om en forbigående risiko, tilstrækkeligt at nedlægge forbud for et bestemt antal dage, må der ikke nedlægges forbud indtil videre. På den anden side er bestemmelsen ikke til hinder for, at et forbud forlænges, såfremt bestemmelsens betingelser fortsat er opfyldt. Forbud efter stk. 2 vil normalt kun kunne meddeles for et meget kort tidsrum, typisk en eller to dage.

Politiet skal efter stk. 4 ophæve et forbud, når den risiko for angreb, der gav anledning til forbudet, ikke længere foreligger. Det gælder ikke alene i tilfælde, hvor forbud er nedlagt indtil videre, men også hvor forbud er nedlagt for et bestemt tidsrum.

Til § 2

Det foreslås, at overtrædelse af et forbud efter stk. 1 og 2 straffes med fængsel indtil 2 år.

Strafferammen indebærer, at bøde og hæfte ikke kan anvendes. Det forudsættes i den forbindelse, at straffelovens § 91, stk. 2, hvorefter bøde eller hæfte kan anvendes, selv om disse strafarter ikke er hjemlet, hvis gerningsmanden er under 21 år, ikke finder anvendelse ved overtrædelse af forbud efter denne lov. Det forudsættes endvidere, at straffen – også i 1. gangstilfælde – fastsættes til en ubetinget fængselsstraf (dvs. i mindst 30 dage).

Den foreslåede strafferamme giver mulighed for, at en person, som ikke respekterer et nedlagt forbud, kan varetægtsfængsles efter retsplejelovens § 762, stk. 1, såfremt der f.eks. er bestemte grunde til at frygte, at den pågældende ellers vil overtræde forbudet på ny.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Til § 4

Baggrunden for lovforslaget er som anført den uacceptable situation, der er opstået som følge af det igangværende opgør mellem forskellige rockergrupper.

Bl.a. på den baggrund findes det rigtigst at indsætte en revisionsbestemmelse, således at Folketinget om senest to år får lejlighed til at tage stilling til loven, herunder om der på det tidspunkt er behov for at opretholde den.

Skriftlig fremsættelse (3. oktober 1996)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om forbud mod ophold i bestemte ejendomme.

(Lovforslag nr. L 22).

Hovedformålet med lovforslaget er at beskytte befolkningen mod at blive ofre i forbindelse med alvorlige og farlige angreb på de ejendomme, hvor rockerne holder til.

Det er efter regeringens opfattelse nødvendigt, at der bliver mulighed for hurtigt og effektivt at fjerne rockerne fra deres tilholdssteder i tæt befolkede områder, således at risikoen for angreb på de pågældende ejendomme her og nu kan blive nedbragt.

Det foreslås derfor, at politiet får hjemmel til at forbyde en person at opholde sig i en bestemt ejendom, der tjener som tilholdssted for en rockergruppe. Der sigtes navnlig til de såkaldte rockerborge.

Det er en betingelse for at nedlægge et sådant individuelt forbud, at den pågældendes tilstedeværelse i ejendommen og omstændighederne i øvrigt skønnes at indebære en risiko for angreb, der vil være til fare for personer, der bor eller befinder sig i nærheden af ejendommen.

Lovforslaget indeholder endvidere hjemmel til, at politiet ved skiltning kan udstede et generelt forbud mod adgang til en bestemt ejendom, hvis der er betydelig risiko for angreb af den nævnte karakter.

Strafferammen for overtrædelse af meddelte forbud foreslås fastsat til fængsel indtil 2 år. Dette indebærer, at bøde og hæfte ikke vil kunne anvendes. For at markere alvoren i meddelte forbud forudsættes det, at straffen for overtrædelse af forbud – også i 1. gangs til-

fælde – fastsættes til en ubetinget fængselsstraf (dvs. mindst 30 dage).

Baggrunden for forslaget er det igangværende opgør mellem forskellige rockergrupper. Der har været gennemført angreb med meget farlige midler, herunder automatvåben og sprængstoffer, og det er et rent tilfælde, at helt uskyldige borgere ikke er kommet alvorligt til skade. Disse forhold har med rette skabt frygt og utryghed i befolkningen, ikke mindst hos dem, der bor eller færdes i nærheden af de såkaldte rockerborge.

Regeringen finder, at denne situation er uholdbar. Regeringen har derfor fundet det nødvendigt at fremsætte dette lovforslag.

Det skal fremhæves, at de foreslåede regler, således som forholdene er i dag, kun vil kunne anvendes i forhold til medlemmer af rockergrupper og personer med tilknytning hertil. Reglerne vil ikke kunne anvendes over for andre persongrupper, medmindre grupperne er involveret i indbyrdes opgør, hvor der på begge sider anvendes våben, sprængstoffer m.v., der er til fare for naboer og andre, der færdes i nærheden af de pågældende ejendomme.

Reglerne vil således ikke kunne anvendes i forhold til f.eks. politiske, religiøse eller kulturelle foreninger, selv om det må befrygtes, at andre grupper vil forsøge med voldelige midler at forhindre afholdelsen af den pågældende forenings aktiviteter.

Endelig kan nævnes, at regeringen senere i år vil fremsætte et omfattende lovforslag, som på en lang områder vil forbedre politiets muligheder for at bekæmpe rockerkriminaliteten og den øvrige organiserede kriminalitet.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje Tings velvillige behandling.